

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Quarta die Nouembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Hasbania. In festo die habet officium proprium, primas & secundas vesperas, & novem lectiones de vita. Vita tamen originalis cum miraculis perijt, per frequentes aggerum irruptiones. Quare posterior quidam eandem pro vt potuit collegit, ex relatu maiorum, & picturis parietum, anno millesimo trecentesimo quarto. Otto verò Comes sacrum corpus in *Alem*, vt decuit, ecclesiasticæ sepulturæ tradidit, & basilicam fabricavit, in qua multis claruit miraculis, quæ tam charitatis, quàm sanctitatis, sunt indicia. Sed iusto Dei iudicio, vbi vt alijs plerisque in locis, ea iam cessant, refrigerante multorum fide, & charitate. Ibidem habetur brachium benedictionis S. Huberti: vnde apud Alemenses eius memoria non minus celebris est quàm beata Odrada.

Quarta die Nouembris.

1°. De sancto Perpetuo, episcopo Leodiens.

Ex Chronicis Leodiensium.

IN Dionanto, S. P E R P E T V I, episcopi & confessoris. Qui vir bonus, gratia & sanctitate plenus, post felicem Gundulphi obitum electus est à Traiectensibus eorum episcopus. Cùm verò ad senectutem peruenisset, & annis tredecim sedisset, bonis operibus plenus migravit ad Christum. Et sepultus est Dionanti in ecclesia sancti Vincentij. De cuius tumba oleum per longa tempora dicitur emanasse. Post-modum eius corpus translatum est in ecclesiam beatae Mariæ, eiusdem oppidi.

2. De

2°. De S. Gregorio, abbate Porzetano.

*Ex historia Porzetana, tempore prima abbatissa
conscripta.*

IN Porzeto, depositio venerabilis patris nostri beati Gregorij, primi abbatis, & fundatoris loci huius. Qui filius fuit Nicephori Bizantini Imperatoris, & frater Theophanij, quam uxorem habuit Otho secundus. Hic autem Gregorius omnibus posthabitis, sub abbate quodam Pachomio, monasticam vitam amplexus est, eiusque iussu sacros ordines suscepit, cui etiam morienti in regimine successit. Fuit autem semel à Saracenis interceptus, & ad mortem vsque grauius & turpiter vulneratus. Cum autem varijs clareret miraculis, diabolus, cui à calumnia hoc nomen est, aliquot ei hostes dedit, sed vir sanctus eorum insidias Romam fugiendo, declinavit. Vbi prius loca sancta visitauit, quam Theophanium sororem adiret. Verum mox sororis suæ consilio, & sumptibus, in Vrbe struxit cœnobium S. Saluatoris: in quo dum præflet, multos Romanos à lasciujs sæculi conuertit, & nobilium pueros cœlesti dogmate instruxit. Nobilis quidam nomine Ioannes decem summarios^a auro & argento oneratos famulo Dei transmisit, Quam eleëmofynam beatus abbas mox pauperibus diuisit. Quod percipiens memoratus nobilis, Deo inspirante cœnobium beati viri adiit, atque ab eo sacrum habitum, & monasticam suscepit disciplinam. Cum autem Romanis ob sanctitatem, & miracula esset admirandus, Otho Lotharingos adiens (indixerat enim Aquisgrani principibus

*Curia pro
Comitibus.*

H h

suis

fuis curiam) virum tanti nominis à latere suo abesse noluit. Sed cùm dictus Imperator sentiret eum tedium habere seclularium negociorum, obtulit ei construendum cœnobium extra Aquigranum Porzeti, eundemque locum tum propter Deum, tum propter virum sanctum, quibus poterat honoribus ampliavit. Ibidemque in senectute bona pater monasterij, vitam præsentem in æternam commutavit, pridie Nonarum Novembrium. Sicut autem in vita, ita & postmodum mirabilia fecit: de quibus multa antiquitate, aut potius negligentia, obsoluērunt. Cæterum abbas Wolfrannus, quem aque Porzetanæ à calculo non liberabāt, per sancti merita radicitus est liberatus. Unde pro sui medici exaltatione & translatione sollicitus, vitæ historiam, casu non satis noto combustam, cum Arnolde successore suo, iterum colligi fecit, potissimum ex cortina, quam Theophanium obtulerat Colonia in ecclesia sanctimonialium B. Mariæ, quæ vitam pij fratris, cum evidentibus capitulis continebat. Arnoldus autem post preces & ieiunia, sacra membra iuxta summum altare deposuit. Non enim maiora ausus est, quia auctoritate Apostolica nondum canonizatus erat. Non multo post dispersi sunt monachi, quibus ex monte S. Salvatoris successerunt abbatissa & sanctimoniales ordinis Cisterciensis circiter quinquaginta, anno Domini millesimo ducentesimo vigesimo. Eæ autem hactenus permanent, & natalem primi sui fundatoris celebrant.

*Distinct. 8.
c. 76.
Vide Arnold. Wion
lib. 4. ligat
vita c. 24.*

Est & aliud obseruatione dignum, à Cæsario descriptum. Scribit in Porceto tabulam esse cubitalem, quæ imaginem sancti Nicolai ab umbilico sur-

lico sursum in se representat: quam beatus Gregorius, regis Græciæ filius & cœnobij illius primus abbas, atque fundator, illuc aduexit. Per quam virtutes sunt factæ, maximè in prægnantibus. Diciturque eadem fuisse quam barbarus ad custodiam sui telonei posuerat, cuius occasione est conuersus. Hæc autem tabula nunc non extat, sed tantum in sacello, quod principali ecclesiæ ex latere adhæret, statua lapidea S. Nicolai cubitalis vsque ad vmbilicum cernitur.

Et hæc hoc loco dicenda fuerunt, eo quod villa Porzetensis, etiam si diocesis sit Colonienfis, subsit tamen Ducu Brabantix, & ad ducatum eius Limburgensem pertineat.

a. *Id est, equos sarcinis onustos. teutonice, som-perden.*

Sexta die Nouembris.

De sancto Uuinoco confessore.

Ex vita scriptoribus ad vsuardum notatis, & scriptis D. Petri Waloncapellij, Prioris in Monte S. Winoci.

IN territorio quod vocatur *Vorombelt*, depositio S. WINOCI abbatis, egregij Christi confessoris, cuius vita virtutibus & miraculis plena refulsit. Qui in prædicto loco, multo tempore in Dei opere perseverans, & plures in Dei seruitio aggregans, magnisque virtutibus, & gloriosis miraculis valde clarus, collectus est ad patres suos in senectute bona. Patrem habuit sanctitate & pietate clarum, Gilquellum siue Indicaëllum, qui decimus recensetur inter minoris Brytanniæ reges; fratrem primogenitum Iudicaëllum, secundo genitum verò sanctum Iudocum, quorum exemplo relicta paterna hæreditate, circa annum sexcentimum sexagesimum

Ex Martyrologio ecclesiæ ipsius

Robertus Canalis episcopus de re Gallica libro 2. monumentis lib. 4. c. 29.